

[Evald Christensen.]

Menneskeværudet, der skal gælde. Andre kan have Mindreværdskomplekser, naar de er gemt af Uniformen, og det kunde jeg for Resten give Eksempler paa, lige fra Mennesker i de allerhøjeste Stillinger til dem paa de mest underordnede Pladser. Har nogen saa foruden Tilladelse til at bære Uniform ogsaa Tilladelse til at bære Vaaben og bruge saadanne, naar der skønnes at være Lejlighed dertil, ja, saa kan det blive uhyggeligt, netop fordi det tit slet ikke er det virkelige Menneske, der bruger disse Vaaben, men Manden, der er dækket af Uniformen. Det er dette mærkelige Dække, der ligesom kan tage Ansvarer fra det virkelige Menneske. Saa rent bortset fra, om man synes om Militærvæsen eller ikke, er der disse psykologiske Forhold, som gør, at man maa tænke nøje over at give Mennesker Tilladelse til ligesom at dække sig bag en Uniform paa forskellig Maade, og skal vi endelig have Uniformer, lad dem da være saa lidet iøjnefaldende som muligt, saa Mennesket ikke kan dække sig eller sit Ansvar bag Uniformen. I øvrigt er private Korps en Fare for den offentlige Orden ikke blot derved, at forskellige saadanne Korps kan komme i Strid med hinanden, men ogsaa for Trediemand. Det er kun til Varetagelse af en decideret Statsopgave, baade med Hensyn til Værnet indadtil og udadtil, at nogen skal have Lov at bære Uniform.

Vi i min Gruppe stemmer altsaa i Menneskelighedens Navn for Uniformsforbudet og gaar med til at forlænge Gyldigheden af Lov Nr. 140 af 30. Marts 1940 saa længe, som det er foreslaaet.

Bartholdy: Da de Omstændigheder, der i sin Tid foranledigede denne Lov, stadig maa formodes at være til Stede, skal jeg ganske kort paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Skytte: Ogsaa jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale, at vi vedtager det foreliggende Lovforslag.

Karlsson: Ogsaa jeg kan tilsige mit Partis Støtte til Lovens Forlængelse.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Jeg takker de ærede Ordførere for den venlige Modtagelse, Lovforslaget har faaet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
 vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 41 af 11. Februar 1942 om Tillæg til Lov Nr. 129 af 12. April 1911 om Handel med Smør og fremmede Landbrugsprodukter m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 211).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Landbrugsministeren (Bording): Den gældende Lov om Handel med Smør og fremmede Landbrugsprodukter udløber med Udgangen af Marts. Lovens Hovedformaal er at opretholde og forbedre Kvaliteten af Smørproduktionen. Jeg tillader mig at forelægge Forslag om Forlængelse af denne Lov, dog uden Tidsbegrænsning; i øvrigt er Lovforslaget i Overensstemmelse med den hidtidige Affattelse. Forslaget er fremsat og behandlet i Landstinget, ogsaa i Udvalg, og efter Udvalgsbehandlingen er det vedtaget enstemmigt og uden Ændringer. Jeg skal her tillade mig at anbefale det til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Folketing.

Jensen (Lillering): Paa mit Partis Vegne tillader jeg mig at anbefale det foreliggende Lovforslag.

Einar Simonsen: Ogsaa jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

Peder Jakobsen: Da Lovforslaget er behandlet i Partierne og enstemmigt vedtaget i Landstinget, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det til en hurtig og velvillig Behandling.

Lynnerup Nielsen: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige Lovforslaget vor Støtte.

Hans Hansen (Rørby): Vi har ikke i vor Gruppe noget at indvende imod selve Lovforslagets Indhold, men jeg vil dog henstille, at Loven blev tidsbegrænset, som den hidtil har været. Jeg vil anbefale den højtærede Landbrugsminister at tage dette under Overvejelse.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker for den velvillige Modtagelse af Forslaget og skal til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) sige, at jeg ikke kan se, der er nogen Begrundelse for at blive ved at tidsbegrænse en Lov som denne. Hvis Ministeriet ønsker at foretage Ændrin-